

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 1T/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218011205
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Szabóová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1218011205.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Szabóovej a členov senátu JUDr. Štefánie Sališovej a Ľudovíta Šindelára v trestnej veci obžalovaných B. Z. D. B. K., trestne stíhaných pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.05.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

X. B. Z. D., H.. XX.XX.XXXX N. C., R. C. Q. XXXX/X, C., R.. Č.. N. Ú.,

X. F. Q., H.. XX.XX.XXXX N. C., R. C. A.. E. XXX/XX, Š., H. T., R.. Č.. N. Ú.,

sa uznávajú za vinných, že

spoločným konaním v presne nezistenom čase po 21:15 hod. dňa 19.06.2018, po tom ako poškodený Š. S. odchádzal zadným východom z areálu ubytovne na Z. F. N. C. smerom na Štedrú ulicu, začali kričať na poškodeného, aby stál, keď sa ich pýtal, kto sú, odvetili, že sú SBS - kári a chcú sa len niečo spýtať, následne prišli k poškodenému a pýtali sa ho, čo to bolo pred ubytovňou z druhej strany za osoby a za bitku a či tam bol, na čo im uviedol, že on žiadnu bitku nevidel, ale počul krik, na čo sa ho pýtali, v akom vzťahu je s tými osobami, pričom vysvetlil, že jedna z tých osôb bola jeho družka, s ktorou čakajú dieťa, na čo jeden z obvinených povedal, že ten pred ubytovňou tvrdil niečo iné a druhý z obvinených spolupáchateľovi povedal, nech je ticho, vtedy poškodený pochopil, že ich na neho poslali a chcel sa dať na útek, na čo ho obvinený B. Z. D. udrel drevenou palicou odzadu po hlave v dôsledku čoho sa poškodený zľakol a začal utekať, ale na križovatke ulíc Š.Á. B. Z. F. N. C. ho obaja obvinení dobehli a kričali, čo má v ruke, na čo im poškodený povedal, že telefón, obvinení chceli vedieť kam volal a chceli od poškodeného telefón, tento si poškodený dal do pravého vrecka nohavíc, na čo sa obvinený F. Q. zahnal teleskopickým obuškom smerom na hlavu poškodeného, ktorý úder obvineného vykryl svojím ľavým predlaktím, následne sa poškodený otočil a snažil sa utiecť k neďalekej firme P. + P. S., K.. Q.. X., no po pár krokoch ho obvinený F. Q. odzadu udrel jeden alebo dva krát teleskopickým obuškom do oblasti krku, pričom poškodený zacítil ešte kopnutie zozadu do chrbta, na čo upadol do bezvedomia, následne mu obvinený B. Z. D. zobral mobilný telefón zn. H. K. U. S., čiernej farby, P. XXXXXXXXXXXXXXXX aj so SIM kartou s telefónnym číslom XXXX XXX XXX s kreditom, ktorý poškodenému vypadol z vrecka ako spadol na zem, čím poškodenému Š. S. týmto konaním spôsobili škodu krádežou vo výške cca 60 eur a v dôsledku fyzického útoku utrpel poškodený povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hrudníka, opuch a odreninu v oblasti zadnej hrudnej steny vľavo v oblasti lopatky 10 x 3 cm, v oblasti vľavo pod lopatkou 10 x 2 cm, v oblasti prvej lopatky 10 x 4 cm, pomliaždenie ľavého lakt'a a prstov ruky s poškodením nechta, s predpokladanou dobou trvania PN 3 až 4 dni,

t e d a

spoločným konaním použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l i

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú:

1. Obžalovaný B. Z. D.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím §§ 37 písm. m), 36 písm. l), 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/88/2018 zo dňa 18.01.2019, právoplatný toho istého dňa, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2. Obžalovaný F. Q.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím §§ 37 písm. m), 36 písm. l), 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/276/2018 zo dňa 19.12.2018, právoplatný toho istého dňa, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 , § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku u k l a d á obidvom obžalovaným Adamovi Z. D. B. F. Q. nahradiť spoločne a nerozdielne škodu poškodenej N. T. S., B.. K., P.: XX XXX XXX, S. L. X, C. v sume 146,47 eura.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal dňa 04.12.2018 na tunajšom súde na obžalovaných B. Z. D. a F. Q. obžalobu sp. zn. 1Pv 336/18/1102-5 zo dňa 27.11.2018, a to pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Senát Okresného súdu Bratislava II vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaných D. B. Q.Č., ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Trestného poriadku.

Obžalovaný B. Z. D. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto predsedníčka senátu postupovala podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládla otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal:

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
odpoveď obžalovaného : áno

Obžalovaný F. Q. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto predsedníčka senátu postupovala podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládla otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal:

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaní odpovedali na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal žiadne pochybnosti o pravdivosti ich priznania, po zistení stanoviska strán vyhlásenie obžalovaných podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

V súlade s § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný D. sa dopustil činu, ktorý mu kládie za vinu obžaloba. Obžalovaný pred súdom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku. Pri uznaní viny súd vychádzal okrem priznania skutku obžalovaným na hlavnom pojednávaní a vykonaných listinných dôkazov, aj z vykonaných dôkazov v prípravnom konaní.

Súd rovnako dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný Q. sa dopustil činu, ktorý mu kládie za vinu obžaloba. Obžalovaný pred súdom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku. Pri uznaní viny súd vychádzal okrem priznania skutku obžalovaným na hlavnom pojednávaní a vykonaných listinných dôkazov, aj z vykonaných dôkazov v prípravnom konaní.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného D., z výpisu z registra priestupkov obžalovaného vyplýva, že bol 11 krát priestupkovo prejednávaný, a to pre dopravné priestupky a priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. Obžalovaný má doposiaľ v odpise registra trestov 2 záznamy. Prvé odsúdenie je rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/29/2017 zo dňa 08.06.2017, právoplatným toho istého dňa, za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného poriadku k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a probačným dohľadom, t. j. do 08.06.2019. Druhé odsúdenie je rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/88/2018 zo dňa 18.01.2019, právoplatným toho istého dňa, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 4 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného Q., z výpisu z registra priestupkov obžalovaného vyplýva, že bol 3 krát priestupkovo prejednávaný, a to pre dopravné priestupky. Obžalovaný má doposiaľ v odpise registra trestov 8 záznamov. Siedme odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/276/2018 zo dňa 19.12.2018, právoplatným toho istého dňa, za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k trestu odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 roky. Posledné odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/45/2019 zo dňa 31.01.2019, právoplatným toho istého dňa, za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 2 roky.

Obžalovanému D. súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd obžalovanému D. ukladal trest súhrnný vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/88/2018 zo dňa 18.01.2018, nakoľko žalovaný skutok spáchal obžalovaný skôr, ako bol vyhlásený tento odsudzujúci rozsudok, pričom najprísnejšie trestný zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného je zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, so sadzbou pri treste odňatia slobody od 7 rokov až 12 rokov.

U obžalovaného bola súdom zistená poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Trestného zákona, t. j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. V neprospech obžalovaného súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j. že už bol za trestný čin odsúdený. Na priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov nemohol súd prihliadať, nakoľko táto okolnosť našla svoj výraz už pri použití asperačnej zásady, ktorej aplikácia mala za následok zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. V opačnom prípade by išlo o dvojité pričítanie tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaného. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný, teda 1:1.

Prihliadnuc i na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy a pri zohľadnení všetkých okolností potom dospel k záveru, že trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 7 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v dostatočnej miere splní účel trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie. Je nesporné, že skutok spáchal obžalovaný v čase skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia, predchádzajúce odsúdenie nemalo u obžalovaného dostatočný prevýchovný účel, neodradilo ho od ďalšieho páchania trestnej činnosti a je potrebné na obžalované pôsobiť trestom, ktorý bude predovšetkým chrániť spoločnosť pred jeho osobou ako páchatelom protispoločenskej trestnej činnosti. Okrem toho bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest a bol zároveň zrušený výrok o treste vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/88/2018 zo dňa 18.01.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, uloženie iného druhu trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody by nenaplnilo účel a zásady ukladania trestov ustanovené Trestným zákonom, a to vzhľadom na to, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím.

Pri zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia súd vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

So zreteľom na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/88/2018 zo dňa 18.01.2019, právoplatným toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rovnako obžalovanému Q. súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, avšak so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Aj obžalovanému Q. súd ukladal trest súhrnný, a to vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/276/2018 zo dňa 19.12.2018, nakoľko žalovaný skutok spáchal obžalovaný skôr, ako bol doručený tento trestný rozkaz, pričom najprisnejšie trestný zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného je zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, so sadzbou pri treste odňatia slobody od 7 rokov až 12 rokov.

U obžalovaného Q. bola súdom tiež zistená poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Trestného zákona, t. j. že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Zistil tiež jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j. že už bol za trestný čin odsúdený. Na priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov ani v jeho prípade nemohol súd prihliadať, nakoľko táto okolnosť aj v jeho prípade našla svoj výraz už pri použití asperačnej zásady, ktorej aplikácia mala za následok zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. V opačnom prípade by išlo o dvojité pričítanie tej istej skutočnosti v neprospech obžalovaného.

Prihliadnuc i na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy a pri zohľadnení všetkých okolností potom dospel k záveru, že trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 7 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, v dostatočnej miere splní účel trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie. Nakoľko bol obžalovanému Q. ukladaný súhrnný trest a bol zároveň zrušený výrok o treste vyššie uvedeného trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/276/2018 zo dňa 19.12.2018, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, uloženie iného druhu trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody by nenaplnilo účel a zásady ukladania trestov ustanovené Trestným zákonom, a to vzhľadom na to, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím.

So zreteľom na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/276/2018 zo dňa 19.12.2018, právoplatným toho istého dňa, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V rámci súhrnného trestu súd tiež obligatórne (§ 42 ods. 2 Trestného zákona) uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 roky, keďže takýto trest bol uložený už vyššie uvedeným trestným rozkazom rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (zrušeným vo výroku o treste).

Obžalovaného súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu.

Ohľadom náhrady škody súd poškodenej N. T. S., B.. K... priznal náhradu škody v sume 146,47 eura (výška vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť a nákladov konania v dôsledku zavineného protiprávneho konania voči poisťovni poškodenej S.), keďže si poškodenej N. T. S. uplatnila nárok riadne a včas a bolo preukázané spôsobenie škody v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných.

Takto uložený trest podľa názoru súdu spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osoby, pomery a možnosti ich nápravy, vychádzajúc zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchaniu zločinu (proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajší súd.